

اسکیزوفرنی

اسکیزوفرنی

آهسته و تدریجی در شخص شکل بگیرد که تا مدتی طولانی هیچ کس متوجه اختلالی در فرد مبتلا نشود. گاهی نیز بیماری به صورت ناگهانی طی چند هفته یا حتی چند روز بروز می‌کند.

علائم بیماری

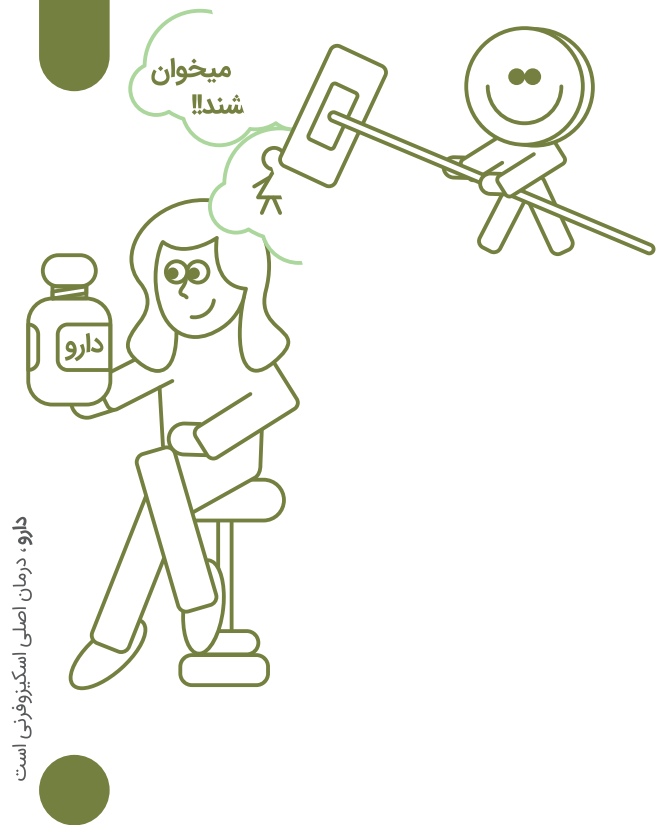
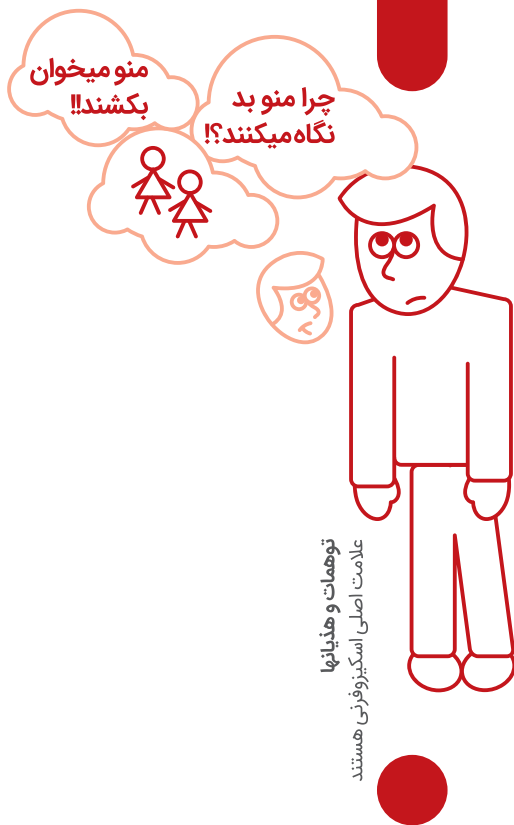
بعضی افراد ممکن است تجربه شنیدن صداهایی را داشته باشند که دیگران نشوند و یا چیزهایی را ببینند که دیگران نمی‌بینند به این نشانه توهم گفته می‌شود. گاهی نیز افراد باورهای پیدامی‌کنند که از نظر دیگران و بر اساس استدلال منطقی درست نیست مثلاً ممکن است فکر کنند کسی قصد آسیب رساندن به آن‌ها را دارد یا توانایی‌هایی دارند که قبلاً نداشته‌اند.

گاهی این عقاید یا تجربه‌های حسی باعث می‌شود در روابط فرد با خانواده یا اطرافیان مشکل پیش بیاید و حتی به پرخاشگری و درگیری منجر شود.

در بعضی موارد افراد توانایی‌های قبلی خود را از دست می‌دهند یا این توانایی‌ها کمتر می‌شود به این‌ها نشانه‌های منفی گفته می‌شود مانند انزوای اجتماعی، کم شدن کلام، بی‌تفاوتی و بی‌ارادگی. نشانه‌های بیماری در افراد

اسکیزوفرنی نوعی بیماری روان پزشکی است که بر جنبه‌های مختلفی از عملکرد ذهنی فرد اثر می‌گذارد. در دوره‌ی بیماری، فرد نشانه‌هایی را تجربه می‌کند که موجب تغییراتی در خلق و تفکر و رفتار می‌شود و در آن، ارتباط ذهن با جنبه‌هایی از واقعیت قطع می‌شود. اسکیزوفرنی مانند بسیاری از بیماری‌های مزمن دیگر از قبیل بیماری‌های قلبی، کلیوی و دیابت است، با این تفاوت که در هر کدام از این بیماری‌ها بخش‌های مختلفی از جسم ما درگیر می‌شوند.

در بیماری قلبی و کلیوی، قلب و کلیه‌ها درگیر می‌شوند و در اسکیزوفرنی مغز درگیر می‌شود. اسکیزوفرنی ممکن است چنان

است. **بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی باید مدتی طولانی (گاه چندین سال) تحت درمان باشند.**

در صورت نیاز، انواع دیگری از داروها، معمولاً به صورت دوره ای و موقت، به داروهای ضد سایکوز افزوده می شوند تا دوره های افسردگی یا عوارض دارویی درمان شوند.

به دلیل احتمال تأثیر نامطلوب بعضی از داروها بر جنین و شیرخوار، خانم های مبتلا به این اختلال در صورت بارداری و یا تمایل به بارداری یا شیردهی باید با روان پزشک مشورت کنند.

تداوم درمان، حتی در زمانهایی که بیمار در وضعیت سلامت به سر می برد، می تواند اختلال را به خوبی تحت کنترل درآورد و احتمال بروز دوره های مکرر و وخیم تر بیماری را کاهش دهد.

مختلف تفاوت هایی دارند و در طی زمان هم ممکن است تغییر کنند.

درمان

درمان مناسب می تواند نشانه های بیماری را کنترل کند. از آنجایی که این **بیماری مزمن و عودکننده است**، در اکثر موارد، درمان پیشگیرانه ای طولانی مدت توصیه شده و مورد نیاز است. برنامه ای درمانی مناسب و مورد قبول شامل ترکیبی از درمان های دارویی و درمان های روانی اجتماعی است که در طول زمان به کنترل بیماری منجر می شود. درمان های روانی اجتماعی عبارت اند از آموزش مهارت های اجتماعی، آموزش روان شناختی برای بیمار، آموزش روان شناختی برای خانواده و در صورت لزوم کاردرمانی.

همکاری نزدیک با روان پزشک و طرح آزادانه ای سؤالات و نگرانی ها در مورد برنامه ای درمانی و راه حل های موجود می تواند میزان اثربخشی درمان را افزایش دهد.

به علاوه، نوشتن علایم، درمان های دریافتی، الگوی خواب و وقایع زندگی می تواند به بیمار و خانواده وی کمک کند تا درک بهتری از بیماری داشته باشند. این اطلاعات همچنین به روان پزشک کمک خواهد کرد تا بتواند روند درمان را پیگیری کند.

درمان دارویی اسکیزوفرنی توسط روان پزشکان که در تشخیص و درمان اختلالات روانی تخصص دارند، صورت می پذیرد. داروهایی که معمولاً برای کنترل علایم بیماری تجویز می شوند «داروهای ضد سایکوز» نام دارند. امروزه داروهای ضد سایکوز متنوعی در دسترس

